

Sygn. akt II K 487/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marek Tyciński

Protokolant: st. sekr. sądowy Marcin Szymczak

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14 grudnia 2021 r. i 27 stycznia 2022 r.

sprawy A. Z.

syna L. i K. z domu (...)

urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2020 roku do dnia 7 listopada 2020 roku w T., przy ul. (...) w miejscu zamieszkania znęcał się fizycznie i psychicznie nad konkubiną B. C. (1), w ten sposób, że będąc pod wpływem upojenia alkoholowego wszczynał awantury, w trakcie których znieważał, poniżał i lżył pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za wulgarne i obelżywe oraz stosował wobec niej siłę fizyczną poprzez bicie pięściami po ciele, kopał, szarpał i popychał,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.,

2. w dniu 7 listopada 2020 roku w T. przy ul. (...) dokonał zniszczenia telefonu komórkowego marki(...)model (...), wyposażonego w dodatkowe szkło ochronne oraz plastikowe etui koloru złotego, poprzez umyślne wrzucenie telefonu do pieca kaflowego, w którym paliło się drewno, czym dokonał zniszczenia mienia o wartości 600 zł na szkodę B. C. (1),

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

orzeka

I. przyjmując, iż społeczna szkodliwość czynu opisanego w punkcie 1. w części wstępnej niniejszego wyroku jest znikoma, na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. postępowanie karne przeciwko oskarżonemu A. Z. o ten czyn umarza,

II. ustalając, iż wartość zniszczonego mienia wynosiła 380 złotych i czyn opisany powyżej w punkcie 2. w części wstępnej niniejszego wyroku wyczerpuje dyspozycję art. 124 § 1 k.w., na podstawie art. 5 § 1 pkt 9 k.p.w. postępowanie karne przeciwko oskarżonemu A. Z. o ten czyn umarza,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B. kwotę 1226,40 zł (tysiąc dwieście dwadzieścia sześć złotych i czterdzieści groszy) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. Z. z urzędu,

IV. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 487/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. Z.	1. w okresie od bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2020 roku do dnia 7 listopada 2020 roku w T., przy ul. (...) w miejscu zamieszkania znęcał się fizycznie i psychicznie nad konkubina B. C. (1), w ten sposób, że będąc pod wpływem upojenia alkoholowego wszczywał	

		<p>awantury, w trakcie których znieważał, poniżał i lżył pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za wulgarne i obelżywe oraz stosował wobec niej siłę fizyczną poprzez bicie pięściami po ciele, kopał, szarpał i popychał,</p> <p>tj. czyn z art. 207 § 1 k.k.,</p> <p>2. w dniu 7 listopada 2020 roku w T. przy ul. (...) dokonał zniszczenia telefonu komórkowego marki (...) model (...), wyposażonego w dodatkowe szkło ochronne oraz plastikowe etui koloru złotego, poprzez umyślne wrzucenie telefonu do pieca kaflowego, w którym paliło się drewno, czym dokonał zniszczenia mienia o wartości 600 zł na szkodę B. C. (1),</p> <p>tj. czyn z art. 288 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. Z., w okresie od grudnia 2019 roku do dnia 7 listopada 2020 roku, zamieszkiwał wspólnie z konkubiną B. C. (1) w mieszkaniu przy ul. (...) w T..	zeznania B. C. (1)	7, 109v-110	
zeznania J. C.	24-26		

<p>A. Z., w okresie od bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2020 roku do dnia 7 listopada 2020 roku, znajdując się pod wpływem upojenia alkoholowego, wszczywał awantury, w trakcie których znieważał, poniżał i lżył pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za wulgarne i obelżywe oraz stosował wobec niej siłę fizyczną poprzez bicie pięściami po ciele, kopał, szarpał i popychał.</p>	<p>protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu</p>	<p>5</p>	
<p>zeznania B. C. (1)</p>	<p>7, 109v-110</p>		
<p>zeznania J. C.</p>	<p>24-26, 121v</p>		
<p>zeznania M. Z.</p>	<p>52-53, 122</p>		
<p>zeznania A. G.</p>	<p>55-57, 123</p>		
<p>protokół oględzin</p>	<p>14-17</p>		
<p>B. C. (1), w okresie wspólnego zamieszkiwania z A. Z. w mieszkaniu przy ul. (...) w T., z zazdrości, z uwagi na relację, jaka łączyła A. Z. z jego byłą żoną, wszczywała awantury, w trakcie których używała wobec A. Z. słów wulgarnych i obelżywych. W przypadku kłótni oskarżony uciekał na działkę, a pokrzywdzona do ojca. Obecnie stosunki między nimi są poprawne. Współżyli ze sobą.</p>	<p>zeznania B. C. (1)</p>	<p>109v-110</p>	

<p>A. Z. w dniu 7 listopada 2020 roku w T. przy ul. (...) dokonał zniszczenia telefonu komórkowego marki (...) model (...), wyposażonego w dodatkowe szkło ochronne oraz plastikowe etui koloru złotego, poprzez umyślne wrzucenie telefonu do pieca kaflowego, w którym paliło się drewno, czym dokonał zniszczenia mienia o wartości 380 zł na szkodę B. C. (1).</p>	<p>zeznania B. C. (1)</p>	<p>18-19, 110</p>	
<p>A. Z. był uprzednio karany.</p>	<p>karta karna</p>	<p>77</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>A. Z.</p>	<p>1. w okresie od bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2020 roku do dnia 7 listopada 2020 roku w T., przy ul. (...) w miejscu zamieszkania znęcał się fizycznie i psychicznie nad konkubina B. C. (1), w ten sposób, że będąc pod wpływem upojenia alkoholowego wszczywał awantury, w trakcie których znieważał, poniżał i lżył pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za wulgarne i obelżywe oraz stosował wobec niej siłę fizyczną poprzez bicie pięściami</p>	

		<p>po ciebie, kopał, szarpał i popychał,</p> <p>tj. czyn z art. 207 § 1 k.k.,</p> <p>2. w dniu 7 listopada 2020 roku w T. przy ul. (...) dokonał zniszczenia telefonu komórkowego marki (...) model (...), wyposażonego w dodatkowe szkło ochronne oraz plastikowe etui koloru złotego, poprzez umyślne wrzucenie telefonu do pieca kaflowego, w którym paliło się drewno, czym dokonał zniszczenia mienia o wartości 600 zł na szkodę B. C. (1),</p> <p>tj. wykroczenie z art. 288 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
A. Z. w trakcie awantur, do których dochodziło w mieszkaniu przy ul. (...) w T. w okresie wspólnego zamieszkiwania z B. C. (1), nie był jedyną osobą agresywną – agresję przejawiała także B. C. (1), która wszczyniała awantury, wynikające z zazdrości o relację A. Z. z jego byłą żoną.	zeznania B. C. (1)	109v-110	
wartość zniszczonego przez A. Z. telefonu komórkowego marki (...) model (...) wraz ze szkłem ochronnym i etui nie wynosiła 600 zł, biorąc pod uwagę, iż B. C. (1) na	zeznania B. C. (1)	110	

rozprawie w dn. 14 grudnia 2021 r. wskazała, iż w rzeczywistości wartość ta w dniu zdarzenia wynosiła 380 zł.			
OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	zeznania B. C. (1)	<p>zeznania świadka zasługiwały na uwzględnienie w całości jako dowód spójny, wiarygodny i zgodny z większością pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności z zeznaniami J. C., M. Z. i A. G.. Odnotować jednakże należy, iż dowód ten pozostaje w częściowej sprzeczności z wyjaśnieniami A. Z., co Sąd wziął pod uwagę przy ocenie tychże wyjaśnień, poświęcając temu inny, stosowny fragment niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Zauważyć należy, iż z zeznań świadka, będącego pokrzywdzonym w przedmiotowej sprawie, wyłania się obraz rodziny, w której na tle różnych spraw życia codziennego, jak również spraw majątkowych, w tym dotyczących naprawy samochodu, jak i spraw</p>	

		<p>osobistych, w tym na tle stosunków, jakie łączyły A. Z. z jego byłą żoną, dochodziło do konfliktów i awantur, w trakcie których zarówno A. Z., jak i B. C. (1) używali względem siebie słów wulgarnych i obelżywych, zaś niekiedy A. Z. stosował wobec swej konkubiny przemoc fizyczną. Trudne warunki panujące w środowisku domowym, potęgowało spożywanie przez A. Z. alkoholu, które w pewnym okresie przyjęło formę nagminnego upijania się. Jednocześnie, z zeznań tych nie wynika, aby A. Z. w swych działaniach był osobą bezwzględną, pozbawioną skrupułów. Zeznania te sugerują raczej, że sytuacja w związku (...) ze swą konkubiną była bardziej złożona, niejednoznaczna, w związku tym tliły się różne „przyziemne” konflikty osobiste i majątkowe, w związku z którymi wszak A. Z. podejmował niekiedy działania niewspółmierne.</p> <p>Obraz, jaki wyłania się z zeznań B. C. (1), znajduje potwierdzenie w zeznaniach jej koleżanek, z którymi znała się od dłuższego czasu, a najpełniej zaś w zeznaniach J. C..</p>	
1.1.1.	zeznania J. C.	zeznania świadka zasługiwały na uwzględnienie w całości jako dowód spójny,	

		<p>wiarygodny i zgodny z większością pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym z zeznaniami B. C. (1), M. Z. i A. G.. Odnotować jednakże należy, iż dowód ten pozostaje w częściowej sprzeczności z wyjaśnieniami A. Z., co Sąd wziął pod uwagę przy ocenie tychże wyjaśnień, poświęcając temu inny, stosowny fragment niniejszego uzasadnienia</p> <p>Zeznania J. C. mają znaczną wartość dowodową, biorąc pod uwagę fakt, iż świadek ten znał warunki panujące w związku (...) z B. C. (1) bezpośrednio, naocznie, często odwiedzając B. C. (1) w mieszkaniu przy ul. (...) w T. i wspólnie spędzając z nią czas, m. in. pomagając w opiece nad małoletnim dzieckiem tej pary, I.. W zeznaniach tych, A. Z. jawi się jako osoba zaniedbująca relację z B. C. (1), wywierająca na nią negatywny wpływ psychiczny (poprzez próby jej kontrolowania), często spożywająca alkohol.</p> <p>Wizerunek A. Z. w perspektywie zeznań J. C., koresponduje z tym przedstawionym w zeznaniach B. C. (1), M. Z. i A. G..</p>	
1.1.1.	zeznania M. Z.	zeznania świadka zasługiwały na uwzględnienie w całości jako dowód spójny,	

		<p>wiarygodny i zgodny z większością pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym z zeznaniami B. C. (1), J. C. i A. G.. Odnotować jednakże należy, iż dowód ten pozostaje w częściowej sprzeczności z wyjaśnieniami A. Z., co Sąd wziął pod uwagę przy ocenie tychże wyjaśnień, poświęcając temu inny, stosowny fragment niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Zeznania M. Z. mają znaczną wartość dowodową, bowiem była ona naocznym świadkiem trzech awantur między A. Z. a B. C. (1), spotykała się wspólnie z nimi, przy tym samą konkubinę oskarżonego zna już od ponad 6 lat. Zwraca przy tym uwagę, iż świadek ten tylko raz dostrzegł szarpnięcie B. C. (1) przez A. Z., a zatem to szarpnięcie stanowi jedyny przykład przemocy fizycznej, którą zaobserwował świadek.</p> <p>Obraz A. Z. w perspektywie zeznań M. Z., koresponduje z tym przedstawionym w zeznaniach B. C. (1), J. C. i A. G..</p>	
1.1.1.	zeznania A. G.	zeznania świadka zasługiwały na uwzględnienie w całości jako dowód spójny, wiarygodny i zgodny z większością pozostałego zebranego w sprawie	

		<p>materiału dowodowego, w tym z zeznaniami B. C. (1), J. C. i M. Z.. Odnotować jednakże należy, iż dowód ten pozostaje w częściowej sprzeczności z wyjaśnieniami A. Z., co Sąd wziął pod uwagę przy ocenie tychże wyjaśnień, poświęcając temu inny, stosowny fragment niniejszego uzasadnienia.</p> <p>Zwrócić należy uwagę, iż wiedza A. G. co do warunków, jakie panowały w domu A. Z. i B. C. (1), jest ograniczona. Świadek w domu tym bywał bardzo rzadko, widział ich wspólnie tylko kilka razy, tak więc większość informacji posiadał od B. C. (1). Niemniej sprzeczki, jakich A. G. była świadkiem, wskazują, że A. Z. w relacjach z B. C. (1) był arogancki, nie szanował jej i ją lekcewał.</p> <p>Obraz A. Z. w perspektywie zeznań A. G. koresponduje z przedstawionym w zeznaniach B. C. (1), J. C. i M. Z..</p>	
1.1.1.	protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	protokół ten jest wiarygodny, nie budzi wątpliwości, został sporządzony w sposób prawidłowy w świetle art. 148 k.p.k., przez uprawniony podmiot - funkcjonariusza Policji z (...) T.-Ś. w T.. Z badania stanu trzeźwości A. Z. wynika, iż w chwili interwencji Policji	

		<p>w dniu pobicia B. C. (1) i zniszczenia telefonu, był on w stanie nietrzeźwości, co potwierdza wniosek, jaki należy wyprowadzić z pozostałego materiału dowodowego, oczywiście za wyjątkiem wyjaśnień oskarżonego, iż A. Z. spożywał alkohol w znacznych ilościach, pod wpływem czego wszczywał awantury.</p>	
1.1.1.	protokół oględzin	<p>protokół oględziny osoby, wraz z dołączonymi fotografiami, uznać należy za wiarygodny, nie budzący wątpliwości, został sporządzony w sposób prawidłowy w świetle art. 148 k.p.k., przez uprawniony podmiot - funkcjonariusza Policji z (...)T.-Ś. w T.. W toku oględzin u B. C. (1) nie ujawniono widocznych obrażeń, stwierdzono zaś kilka zasinień.</p>	
1.1.1.	dane o karalności	dane te nie były kwestionowane.	
1.2.	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	wyjaśnienia A. Z.	wyjaśnienia oskarżonego w większości nie	

zasługiwały na uwzględnienie jako dowód niewiarygodny, a zatem nie mogący służyć w toku postępowania karnego za podstawę dokonania prawdziwych ustaleń faktycznych.

Z wyjaśnień A. Z. w toku całego postępowania w przedmiotowej sprawie, a zatem także w postępowaniu przygotowawczym, wynika, iż ten bezrefleksyjnie za winną trudnej sytuacji w domu uznał B. C. (1), zarzucając jej chorobę psychiczną, zaprzeczył jednocześnie stosowaniu wobec niej przemocy fizycznej, właściwie przerzucając oskarżenie, zarzucając B. C. (1) „wyżywanie się” na sobie oraz na psie, a także krzyczenie na dziecko. Także do faktu spożywania alkoholu oskarżony odnosił się w sposób umniejszający ten fakt. Ponadto, A. Z. neguje zniszczenie telefonu na szkodę B. C. (1). Wyjaśnienia te w żaden sposób nie znalazły potwierdzenia w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym, toteż ocenić należało, iż służyły one wyłącznie obronie oskarżonego i nie można im przyznać przymiotu prawdziwości.

Z drugiej strony, wyjaśnienia oskarżonego

		zasługiwały na uwzględnienie w zakresie, w jakim wskazywał na wzajemny charakter niektórych sprzeczek z B. C. (1), ich raczej „przyziemny” charakter, a także na podejmowanie przez siebie pracy.	
1.1.1.	zeznania D. R.	<p>zeznania świadka nie zasługiwały na uwzględnienie, albowiem świadek ten nie znał bezpośrednio sytuacji, jaka panowała w domu rodzinnym A. Z. i B. C. (1), wiedzę zaś o tej sytuacji czerpał wyłącznie z informacji uzyskanych od A. Z..</p> <p>Jednocześnie, Sąd wziął pod uwagę i uwzględnił fakt awantury, do jakiej doszło pomiędzy D. R. a B. C. (1) podczas jednego ze spotkań wespół z A. Z.. Fakt ten bowiem sugeruje istnienie pewnego silnego stan emocjonalnego u B. C. (1) związanego z faktem utrzymywania relacji przez A. Z. z D. R., jego była żoną i wskazuje na jedną z przyczyn (ognisk) sytuacji konfliktowej w relacji B. C. (1) z A. Z..</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania	I, II	A. Z.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
W przedmiotowej sprawie, czyn A. Z. został poddany prawnokarnej ocenie w perspektywie występków z art. 207 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. Zgodnie z art. 207 § 1 k.k., kto znęca się fizycznie			

lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Stwierdzić zatem należy, iż od strony przedmiotowej, występki ten wymaga od sprawcy działania w postaci znęcania się fizycznego lub psychicznego nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy. Interpretując zaś pojęcie „znęcania się fizycznego” podzielić należy pogląd wyrażony w doktrynie, iż pojęcie to oznacza „zarówno zadawanie razów, bicie, w ogóle sprawianie bólu fizycznego, jako też sprawianie ciężkich przykrości moralnych, zarówno jednorazowe, jako też systematyczne, zarówno aktywne, jak też polegające na zaniedbaniu, odmówienie pożywienia itp. Słowem, każde postępowanie nacechowane zamiarem krzywdzenia fizycznego lub moralnego, w odpowiednich warunkach może być objęte pojęciem znęcania się” (M. Mozgawa [w:] M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, M. Mozgawa, Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2021, art. 207). Natomiast

od strony podmiotowej, występki ten wymaga od sprawcy zamiaru bezpośredniego (tak SN w wyroku z dnia 21 października 1999 r., sygn. akt V KKN 580/97).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, ocenić należy w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, iż A. Z. swym zachowaniem podjętym wobec B. C. (1) w okresie wspólnego zamieszkiwania w mieszkaniu przy ul. (...) w T., wyczerpał znamiona występkę z art. 207 § 1 k.k., powodując u pokrzywdzonej konkubentki nie tylko krzywdy psychiczne, bowiem naruszył także kilkakrotnie jej nietykalność cielesną, stosując przemoc fizyczną.

Zgodnie zaś z art. 288 § 1 k.k., kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Jednocześnie, w myśl art. 124 § 1 k.w., kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 500 złotych, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Mając na uwadze przywołane w tym ustępie przepisy, stwierdzić należy, iż

granicę między występkiem a wykroczeniem uszkodzenia rzeczy wyznacza wysokość szkody określona w art. 124 § 1 k.w. („próg kontrawencjonalizacji”).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, ocenić należy w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, iż skoro wartość zniszczonego telefonu komórkowego B. C. (1), wynosiła 300 zł, to zarzucony A. Z. w punkcie 2. aktu oskarżenia czyn stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 k.w., a zatem nie wypełnia znamion występkę z art. 288 § 1 k.k.

Powyższe ocenić należy w perspektywie art. 414 § 1 k.p.k., stosownie do którego, w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie, sąd wyrokiem umarza postępowanie, a w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.

Mając na uwadze przywołane powyżej rozwiązanie proceduralne, należało w przedmiotowej sprawie stwierdzić zaistnienie następujących

okoliczności
wyłączających ściganie, tj.
odpowiednio:

a) w zakresie czynu
zarzuconego w punkcie
1. aktu oskarżenia –
okoliczności wyłączającej
ściganie, określonej w art.
17 § 1 pkt 3 k.p.k., w
postaci znikomego stopnia
społecznej szkodliwości
czynu,

b) w zakresie czynu
zarzuconego w punkcie
2. aktu oskarżenia -
okoliczności wyłączającej
ściganie, określonej w art.
5 § 1 pkt 9 k.p.w.,
w postaci braku żądania
ścigania pochodzącego od
osoby uprawnionej.

Wyjaśniając powyższe,
należy wskazać na
następujące ustalenia
Sądu.

W zakresie czynu
zarzuconego w punkcie
1. aktu oskarżenia,
Sąd poddał szczegółowej
analizie kryteria oceny
społecznej szkodliwości
czynu, określone w art. 115
§ 2 k.k., zauważając, iż:

- naruszone dobro
w postaci prawidłowości
funkcjonowania, w tym
dobra rodziny, dotyczy
co prawda istotnego
dobra prawnego, na
którego ochronie winno
należać rozwiniętemu
społeczeństwu w sposób
szczególny, ale
jednocześnie, że nie
jest to dobro, które
w hierarchii chronionych

dóbr prawnych należy do dóbr najważniejszych, a zatem takich, których naruszenie zawsze winno spotykać się z odpowiednio surową reakcją karną,

- niewielkie rozmiary wyrządzonej szkody, bowiem u B. C. (1) nie stwierdzono żadnych obrażeń, które mogłyby wynikać z jakiegokolwiek awantury w domu, częściowo także wzajemny charakter działań B. C. (1) w postaci wulgarnych i obelżywych wyzwisk,

- sposób i okoliczności popełnienia czynu wskazują, iż podłożem zachowania A. Z. w stosunku do B. C. (1) nie był bynajmniej jego negatywny stosunek do swych obowiązków rodzinnych, zauważając, iż w okresie objętym czynem, A. Z. podejmował się pracy, wykazywał się również troską o dobro małoletniego syna, mimo faktu systematycznego wręcz upijania się; źródłem zaś istniejącej w rodzinie przemocy psychicznej i fizycznej, były konflikty o różnym pochodzeniu i stopniu nasilenia, część dotyczyła spraw codziennych, przyziemnych, konkubenci różnili się w niektórych sprawach, A. Z. zarzucał swej konkubentce niezaradność (nieporadność) – co widać

szczególnie wyraźnie przy jednej ze sprzeczek wynikłej z nieumiejętności rozpalenia grill, część konfliktów miała wymiar osobisty, jak swego rodzaju zazdrość B. C. (1) o relację A. Z. z jego byłą żoną, inna zaś część konfliktów wynikała z kwestii majątkowych, takich jak konieczność naprawy samochodu,

- wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, w których ocenie Sąd wziął pod uwagę, iż A. Z. w okresie trwania związku z B. C. (1) podejmował się pracy zarobkowej, a także czynił starania na rzecz wychowania małoletniego dziecka, toteż w ocenie Sądu należało przyjąć, że A. Z. mimo wszystko miał na uwadze dobro rodziny,

- motywację sprawcy, uznając, iż działanie A. Z. wynikało ze złożonej sytuacji osobistej i majątkowej rodziny, a zatem w żaden sposób nie można przyjąć, by motywację działań podjętych przez A. Z. stanowiła jako taka sama chęć uprzykrzenia życia B. C. (2).

W ten sposób, Sąd ocenił, iż stopień społecznej szkodliwości czynu wskazanego w punkcie 1. aktu oskarżenia, był znikomy, a zatem, że w zakresie tego czynu zaistniała przesłanka wyłączająca ściganie,

określona w art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

Natomiast w zakresie czynu zarzucanego w punkcie 2. aktu oskarżenia, Sąd po przeprowadzonej analizie materiału dowodowego, uznał, iż, jak już wskazano, czyn ten, z uwagi na stwierdzoną przez B. C. (1) wartość zniszczonego telefonu w dniu zdarzenia, kwalifikować należy jako wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. Jednocześnie, w myśl art. 124 § 3 k.w., ściganie tego wykroczenia następuje na żądanie pokrzywdzonego. Zaś zauważyć należy, iż na rozprawie w dn. 14 grudnia 2021 r., B. C. (1) stwierdziła, że nie podtrzymuje wniosku o ściganie za zniszczenie telefonu. Innymi słowy, należało stwierdzić, iż w takim wypadku, skoro czyn określony w punkcie 2. aktu oskarżenia stanowi wykroczenie ścigane na żądanie pokrzywdzonego, który swój wniosek o ściganie, czy też ściślej - swoje „żądanie” cofnął, to należało stwierdzić, mając na uwadze przepisy art. 5 § 1 pkt 9 k.p.w. w zw. z art. 6 § 1 k.p.w., iż w przedmiotowej sprawie zaistniała przesłanka wyłączająca ściganie, określona w art. 5 § 1 pkt 9 k.p.w.

Mając powyższe na uwadze, w przedmiotowej sprawie należało umorzyć

postępowanie karne w całości, tj. zarówno w zakresie czynu określone w punkcie 1., jak i w punkcie 2. aktu oskarżenia.			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>W przedmiotowej sprawie, z uwagi na podjętą decyzję procesową w postaci umorzenia postępowania karnego, należało po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k. obciążyć kosztami procesu Skarb Państwa.</p> <p>Ponadto, Sąd zasądził na rzecz adw. R. B. kwotę 1226,40 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej A. Z. z urzędu (którą to kwotę, mając na uwadze stawiennictwo obrońcy na dwóch terminach rozprawy, Sąd ustalił na podstawie § 11 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, mając na uwadze argumenty przedstawione w judykatach w postaci</p>	

	wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 roku, sygn. akt SK 66/19 oraz w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2021 roku, sygn. akt I CSK 598/20).
1Podpis	